

[Henry Christensen.]

nem hustruens øgede arbejdsindsats tilvejebringer de midler, som er fornødne til finansiering af støtten til de unges uddannelse, friholder samfundet for at skulle yde støtte til disse unge, til gengæld slipper for beskatning af de ekstraordinært tilvejebragte beløb. Vi har stillet konkrete forslag i folketinget om muligheden af at lempe beskatningen inden for begrænsede rammer for sådanne forældre, således at de beløb, der på denne måde stilles til rådighed af dem, blev holdt uden for de gældende indtægtsgrænser. Det er en god samfundsindsats de gør, og det burde være sådan, at samfundet så sagde: nu vel, så må vort krav for denne del af indtægtsstigningen også være noget mindre. Jeg kunne godt tænke mig, at man fra regeringens side ville kunne se lidt anderledes på det spørgsmål, end man tidligere har gjort. Hvis man i højere grad var i stand til at lægge lånesynspunktet til grund, ville der måske også kunne blive mulighed for at stille sig mere large over for nogle af de ansøgere, der nu på grund af indtægtsgrænserne bliver afvist.

Jeg tror, det ville være rimeligt og rigtigt. Jeg tror også, det ville have betydning ud fra et andet synspunkt. Vi må se i øjnene, vi har i hvert fald oplevet det i en årrække, at vore unge, der har gennemgået en højere uddannelse, er blevet ingeniører, læger, tandlæger o. s. v., umiddelbart efter deres studiums afslutning for en årrække rejser til udlandet til meget høje indkomster. Jeg er bestemt af den opfattelse, at vort samfund ikke — det hører slet ikke tiden til — skal sætte begrænsninger i så henseende, men så meget mere grund måtte der være til, at den hjælp, samfundet sikrede de pågældende, var en hjælp, de under gunstige og lempelige vilkår også var forpligtet til at tilbagebetale i større udstrækning, end det nu er tilfældet.

Der kunne føjes andre ting til. Jeg skal lade dem ligge ved denne lejlighed, vi får jo lejlighed til at drøfte en række enkeltheder i det udvalg, der må forventes at komme. Jeg skal bare fremhæve det synspunkt, at den form, hvorunder den langvarige højere og bekostelige uddannelse gives, også nok må tages op til vurdering, for at vi kan få at se, om den altid har fulgt med udviklingen, hvad angår rationel og

effektiv tilrettelæggelse. Der er nok nogle områder, hvorom man vil kunne sige, at de ikke har fulgt med i retning af at lægge undervisningen og uddannelsen til rette så effektivt, som andre områder har, med det resultat, at der måske nogle steder er en uddannelsestid, som er længere end rimeligt og nødvendigt. I en periode, hvor presset er så stort, hvor finansieringsmulighederne er begrænsede, må dette nødvendigvis også være et problem, som må gå ind i de overvejelser, der må komme, og som må gå sideløbende med den undersøgelse af de studerendes egne forhold, som den højtærede undervisningsminister nu er i færd med at sætte i gang.

Jeg går ud fra, at vi nu får lejlighed til at udveksle synspunkter og få oplysninger i det udvalg, der kommer. Det er klart, at der fra alle sider i det høje ting er en klart positiv vilje til at finde en god løsning på uddannelsesproblemerne — heldigvis.

**Ninn-Hansen:** Den højtærede undervisningsminister nævner i sin fremsættelse den diskussion, der har været gennem lang tid om fordelingen af midlerne fra ungdommens uddannelsesfond imellem lån og legater, og den højtærede minister mener, at de meningsforskelle, der her er kommet frem, også vil komme frem under denne debat. Det vil de muligvis, og det er jo også sket, men jeg vil da gerne med det samme sige til den højtærede minister, at det konservative folkeparti ser ikke den højtærede ministers lovforslag som en opfordring til at gå i særlig grad ind i denne debat, idet den højtærede minister er kommet os i møde med hensyn til de synspunkter, vi tidligere har anført som begrundelse for at gøre lånesektoren større. Jeg har det indtryk, at den højtærede minister har den fordel fremfor andre radikale ministre, at ministeren ikke lider af samme paniske skræk for at blive enig med det konservative folkeparti, og derfor vil jeg da gerne fastslå det som noget glædeligt, at den højtærede minister er kommet os i møde i den sag og har fremsat et forslag, der netop med hensyn til fordelingen af lån og legater er en imødekommelse over for vore synspunkter og viser, at vi nærmer os enighed.

Lovforslaget går ud på, at der skal være paritet mellem lån og legater. Vi har tid-